

[Ingerlise Koefoed]

har fået bekræftet af finansministeren, nemlig at reallønnen efter skat for folk med almindelige indkomster søges opretholdt på det nuværende niveau, og nederst står alt det andet, som for hr. Bilgrav-Nielsen er det vigtigste.

Vi vil, som hr. Gert Petersen sagde heroppefra, se, hvordan udviklingen går, efter at dette finanslovsforslag er vedtaget. Jeg sagde i går, og jeg siger det i dag, at jeg synes, man overdramatiserer denne afstemning, men det skal man have lov til at gøre. Vi stemmer altså for finanslovsforslaget, og så ser vi, hvordan udviklingen bliver.

Ja vist, jeg har da hørt, hvad de radikale sagde under valgkampen, nemlig at de helst ville have en regering eller et tæt samarbejde over midten og sådan noget; men jeg forstod ikke – men det har jeg forstået nu – at de radikales politik i virkeligheden drejer sig om at træne hver eneste lov og hver eneste beslutning. Sådan har det været, og sådan vil det være. Uanset om de får viftet os af og får et samarbejde hen over midten, skal hver eneste beslutning vendes og drejes og vendes og drejes og trænes og ændres, og imens vokser arbejdsløsheden, men det generer øjensynlig ikke de radikale meget.

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Jeg vil gerne takke hr. Gert Petersen, fordi han erkendte, at der var en krise, og den krise var altså så alvorlig, at Danmark ikke kan undgå at være særdeles stærkt påvirket af den.

Jeg vil også takke hr. Gert Petersen for den realistiske bemærkning om, at der kan gøres ikke så lidt ved krisen og ved arbejdsløsheden. Jeg vil gerne give tilsagn om, at socialdemokratiet stadig væk vil gøre en indsats for, at der gøres så meget som overhovedet muligt for at bekæmpe krisen og for at bekæmpe arbejdsløsheden. Netop disse formuleringer fra hr. Gert Petersens side var realistiske, men når man i andre sammenhænge hører nogle meget voldsomme angreb på regeringen, så bliver man lidt i tvivl om, hvor meget realitet der er i de realistiske betragtninger.

Hr. Bilgrav-Nielsen og fru Ingerlises Koefoed var inde på samarbejdsproblemerne og socialdemokratiets åbenbart manglende evne til samarbejde. Det er vel ikke urimeligt, at

jeg siger til folketinget, at socialdemokratiet ikke kunne have været regering igennem alle disse mange kriseår, hvis ikke vi havde haft sans for, som fru Ingerlise Koefoed sagde, at der også kunne være nuancer og ting af interesse hos andre partier. Det har vi i høj grad accepteret, og vi har også bestræbt os på at udnytte samarbejdsmulighederne, sådan som de nu engang forelå i de lidt skiftende politiske situationer, men realiteten er, at situationen igennem årene ikke har skiftet så forfærdelig meget med hensyn til samarbejdsmulighederne. Det må man erkende.

Socialdemokratiets handlingsprogram er ikke noget, vi kommer med som et ultimatum. Socialdemokratiets handlingsprogram, regeringens handlingsprogram, er efter vores bedste overbevisning – det må vi have lov at argumentere for – det mødested, der kan danne grundlag for, at socialistisk folkeparti og de radikale og socialdemokratiet i fællesskab kan lave en politik som den, der er nedfældet i dette handlingsprogram. Det er nemlig ikke – det tror jeg at SF vil give mig medhold i – et udpræget snævert partipolitisk program. Det er et program, som bl. a. appellerer til at søge at hjælpe erhvervslivet over de vanskeligheder, erhvervslivet nu engang er i.

Det, der er problemet, er, at socialistisk folkeparti vil trække socialdemokratiets handlingsprogram den ene vej, mens det radikale venstre vil trække socialdemokratiets handlingsprogram den anden vej. Hvis ikke I forliges i fællig med socialdemokratiet, bliver vi nødt til at sige hårdt og brutalt til jer – nu er det både SF og de radikale; jeg taler til – at det ikke bliver muligt at få regeret dette land i den situation og med den politiske sammensætning, folketinget har, fordi vi formentlig og desværre kun kan få tilslutning til dele af vores politik, selv om jeg har set glædelige tegn, f. eks. med hensyn til indekslånesystemet, hvor, så vidt jeg har forstået, både centrum-demokraterne og socialistisk folkeparti er med. Der er altså lyspunkter ind imellem, men det er vigtigt, at den fornuftige linje, der bl. a. manifesterer sig dér, kan manifestere sig på en lang række andre punkter.

I de grundlæggende ting er det nødvendigt, at socialistisk folkeparti og de radikale, skal vi sige bøjer sig ind imod socialdemokratiets synspunkter, ikke fordi vi er magtfuldkomne eller det, vi laver, er fuldkom-